



שתי רוחות

סוסאן טאגהידים
איורים - אלהאם קאזאמי



Shabaviz Publishing Co.
Teheran

**גברת שמש טיפסה מאחורי
ההר.**





**עוד קצת מנומנמת, שמה את
ידה תחת הסנטר וחשבה "מה
נעשה היום? אא.. אולי נעשה
רוח חמימה."**

**ביד אחת זרקה קרן של אור זהוב
על התל שממול. האדמה
התחממה וחיממה גם את האוויר
סביב.**



**האוויר נע במעגל, התחלק מהתל
וקרא "מיו.. מיו.."
גברת שמש צחקה בקול רם ואמרה
"אל תגידי מיו.. מיו.. את רוח. את
צריכה לילל ולקרוא הוּוּ.. הוּוּ..."**



עוד רוח אחת גלשה
מראש התל. היא לא
ידעה בדיוק מה לעשות.

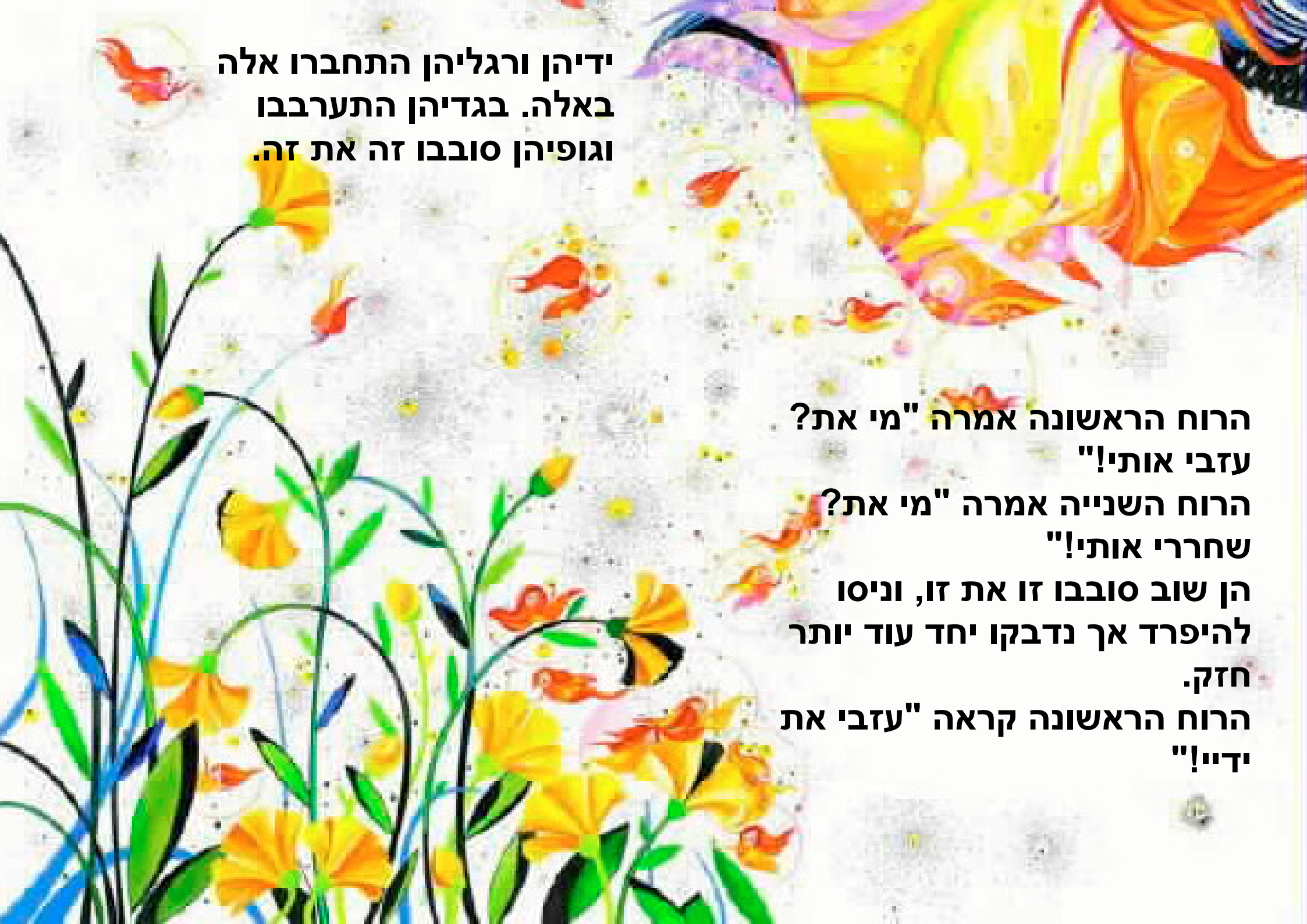
גברת שמש ליטפה אותה ואמרה
"אמרי היי.. היי.. וסובבי את
התל."
הרוח רצה בקריאה "היי היי...!"



גברת שמש צחקה ממראה הרוחות.
הרוחות רצו מאחורי התל, אחת מימין,
שניה משמאל.

גברת שמש התרוממה כדי לראות מה
קורה שם. שתי הרוחות רצו אחרי התל זו
מול זו, בלי לראות אחת את השנייה.
הן פגעו זו בזו במכה חזקה. הן התגלגלו
וקראו "הו... הו..." ו"היי... היי..."





**ידיהן ורגליהן התחברו אלה
באלה. בגדיהן התערבבו
וגופיהן סובבו זה את זה.**

**הרוח הראשונה אמרה "מי את?
עזבי אותי!"**

**הרוח השנייה אמרה "מי את?
שחררי אותי!"**

**הן שוב סובבו זו את זו, וניסו
להיפרד אך נדבקו יחד עוד יותר
חזק.**

**הרוח הראשונה קראה "עזבי את
ידיי!"**

הרוח השנייה ניסתה לעזוב את ידי הראשונה אך לא
יכלה. היא קראה "זו את שמחזיקה אותי כך. שחררי
אותי!"

כשכך התגלגלו הגיעו לעץ בעל עלים צהובים וכתומים.
הן סובבו את העץ ושילכו את כל העלים.
הרוח הראשונה אמרה "כמה יפה! העלים מסתחררים
סביבנו. אנו צבועים בכתום."



**הרוח השנייה אמרה "הבה נרד
מהתל ונתעטף בערפל הכסוף שם
למטה."**

**בתוך הערפל הן נראו עוד יותר יפה.
הראשונה אמרה "האבק סביב התל
נראה זהוב. אולי נרים אותו?"**





**האבק הזהוב, העלים והערפל הסתחררו
עם הרוחות ושתי הרוחות צחקו. הצבעים
שלהן התחלפו מזהוב לכתום ומכתום
לכסוף. תוך סיבוב הן עלו שוב לתל. משם
ראו את הים. הן עפו לכוון הים כדי לאסוף
קצף מפני הגלים.**

**"עוד דרך ארוכה לים. אל תעזבי את
ידיי, תיזהרי" אמרה רוח אחת.
הרוח השנייה צחקה "לא אעזוב את
ידיך לעולם."
גם גברת שמש צחקה "איזו
מערבולת מאושרת."
היא פרשה את אורה הזהוב מעל
הים ומעל העולם כולו.**

